

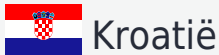
[Startpagina](#) > ... > [Gerechtelijke Procedures](#) > [Civiele Zaken](#) > [Erkenning En Tenuitvoerlegging Van Rechterlijke Beslissingen](#) > [Hoe Kan Ik de Naleving Van Een Uitspraak Afdwingen?](#) > [Croatia](#)

Hoe kan ik de naleving van een uitspraak afdwingen?

Inhoud aangereikt door

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Wat betekent tenuitvoerlegging in burgerlijke en handelszaken?

In Kroatië zijn de procedures voor tenuitvoerlegging geregeld in de bepalingen van de wet op de gedwongen tenuitvoerlegging (*Ovršni zakon*) *Narodne Novine* (NN; Staatsblad van de Republiek Kroatië) nrs. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 en 6/24). Deze wet regelt de procedure volgens welke rechtbanken en notarissen vorderingen afdwingen op basis van executoriale titels en authentieke akten (procedure van gedwongen tenuitvoerlegging), tenzij anders bepaald door een bijzondere wet.

2 Welke instantie of instanties zijn bevoegd voor tenuitvoerlegging?

Tenuitvoerleggingsprocedures worden door rechtbanken behandeld op basis van executoriale titels, terwijl notarissen dergelijke procedures behandelen op basis van authentieke akten.

De termen executoriale titel en authentieke akte worden gedefinieerd in respectievelijk artikel 23 en artikel 31 van de wet op de gedwongen tenuitvoerlegging.

De andere partijen bij de tenuitvoerleggingsprocedure zijn het Financieel Agentschap (*Financijska agencija*), d.w.z. de juridische entiteit die voor tenuitvoerlegging verantwoordelijk is krachtens de wet op de gedwongen tenuitvoerlegging en krachtens de wet inzake tenuitvoerlegging met betrekking tot financiële middelen, de werkgevers, het Kroatische Instituut voor Pensioenverzekering (*Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje*) en andere bij wet bepaalde autoriteiten.

3 Onder welke voorwaarden mag een executoriale titel of beslissing worden uitgevaardigd?

Rechtbanken voeren tenuitvoerleggingsprocedures uit op basis van executoriale titels, die bestaan uit:

1. uitvoerbare gerechtelijke beslissingen en schikkingen;
2. uitvoerbare schikkingen zoals bedoeld in artikel 186a van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering (*Zakon o parničnom postupku*);
3. uitvoerbare beslissingen van een arbitragecommissie;
4. uitvoerbare beslissingen die zijn uitgevaardigd, en schikkingen die tot stand zijn gekomen, in administratieve procedures, indien het gaat om geldelijke vorderingen, tenzij de wet anders bepaalt;
5. uitvoerbare beslissingen en executoriale titels die zijn uitgevaardigd door notarissen;
6. schikkingen die in raadkamer tot stand zijn gekomen voor de ererechtbanken in Kroatië en door bemiddeling bereikte schikkingen overeenkomstig de toepasselijke wetgeving;
7. andere instrumenten die krachtens de wet executoriale titels zijn.

Een executoriale titel kan worden gebruikt indien daarin de schuldeiser, de schuldenaar en de vordering in termen van het onderwerp, het type, de omvang en de termijn voor de schikking ervan worden gespecificeerd.

Indien de executoriale titel een beslissing is die de betaling van een schuld of de uitvoering van een handeling oplegt, moet de titel ook een termijn voor vrijwillige voldoening bevatten; indien in de beslissing geen dergelijke termijn is vastgelegd, wordt deze termijn vastgesteld door de rechter die een rechterlijke beslissing inzake tenuitvoerlegging neemt.

3.1 De procedure

Een tenuitvoerleggingsprocedure op basis van een executoriale titel wordt ingeleid door de executerende schuldeiser die een motie voor tenuitvoerlegging indient bij de rechtbank. De executerende schuldeiser kan een motie voor tenuitvoerlegging persoonlijk, als partij bij de procedure of bij volmacht indienen. Uitvoeringsprocedures kunnen ambtshalve worden ingesteld indien dit zo bij de wet bepaald is.

De tenuitvoerlegging valt onder de bevoegdheid van de gemeentelijke rechtbanken (*općinski sud*), tenzij wettelijk anders bepaald. De tenuitvoerlegging wordt uitgevoerd binnen het toepassingsgebied dat is vastgelegd in de rechterlijke beslissing inzake tenuitvoerlegging.

In een rechterlijke beslissing inzake tenuitvoerlegging moeten de executoriale titel/authentieke akte die de basis vormt voor de tenuitvoerlegging, de executerende schuldeiser en de schuldenaar, de vordering die moet worden ingevorderd, de middelen en het voorwerp van tenuitvoerlegging, alsook andere informatie die nodig is om de tenuitvoerlegging uit te voeren, worden vermeld.

3.2 De grondvoorwaarden

Een motie voor tenuitvoerlegging moet een verzoek tot tenuitvoerlegging bevatten met vermelding van de executoriale titel/authentieke akte die de basis vormt voor de tenuitvoerlegging, de executerende schuldeiser en de schuldenaar en hun persoonlijke identificatienummers, de vordering die moet worden ingevorderd, de middelen waarmee de tenuitvoerlegging moet worden verricht en, in voorkomend geval, het voorwerp van de tenuitvoerlegging. De motie voor tenuitvoerlegging moet alle andere voorgeschreven informatie bevatten die nodig is om de tenuitvoerlegging te verrichten.

Een motie voor tenuitvoerlegging op basis van een authentieke akte moet het volgende bevatten:

1. een verzoek aan de rechtbank om de schuldenaar te bevelen de schuldvordering met de eventuele bijbehorende kosten binnen acht dagen nadat de gerechtelijke beslissing inzake tenuitvoerlegging is betekend te vereffenen (drie dagen in geval van geschillen waarbij wissels en cheques zijn betrokken);
2. het verzoek tot tenuitvoerlegging.

Samenvattend geldt dus dat een executoriale titel of authentieke akte een noodzakelijke voorwaarde is om de tenuitvoerlegging te bevelen.

4 Het doel en de aard van tenuitvoerleggingsmaatregelen

Het voorwerp van tenuitvoerlegging bestaat uit de activa en rechten die wettelijk kunnen worden onderworpen aan tenuitvoerlegging om een vordering te vereffenen. Tenuitvoerlegging met betrekking tot de activa van een schuldenaar, d.w.z. zijn eigendom, wordt bevolen zodat de executerende schuldeiser zijn vordering kan laten vereffenen.

4.1 Welke soorten activa kunnen voorwerp van tenuitvoerlegging zijn?

De activa van de schuldenaar (geld, onroerende goederen, roerende goederen, effecten, aandelen in eigendom) of het niet-eigendomsrecht van de executerende schuldeiser (de overdracht of levering van roerend goed, het ontruimen of overdragen van onroerend goed, het hervatten van het werk enz.) kunnen onderworpen zijn aan de tenuitvoerlegging. De executerende schuldeiser kan het voorwerp van de tenuitvoerlegging tijdens de tenuitvoerleggingsprocedure zelf kiezen.

Zaken die buiten de handel vallen (*res extra commercium*) en alle andere voorwerpen die bij wet als zodanig zijn

gedefinieerd, kunnen niet het voorwerp van tenuitvoerlegging zijn. Vorderingen met betrekking tot belastingschulden of onbetaalde rechten kunnen niet het voorwerp van tenuitvoerlegging zijn.

Voorzieningen, wapens en uitrusting bestemd voor defensie en voorzieningen en uitrusting die bestemd zijn voor het werk van lokale of regionale eenheden voor zelfbestuur en gerechtelijke instanties kunnen niet aan tenuitvoerlegging worden onderworpen.

Of een bepaald voorwerp of recht al dan niet aan tenuitvoerlegging kan worden onderworpen, d.w.z. of er beperkingen gelden voor de tenuitvoerlegging met betrekking tot dat voorwerp of recht, hangt af van de omstandigheden op het moment waarop de motie voor tenuitvoerlegging werd ingediend, tenzij in de wet op de gedwongen tenuitvoerlegging anders is bepaald.

4.2 Wat zijn de gevolgen van tenuitvoerleggingsmaatregelen?

Het belangrijkste gevolg van tenuitvoerlegging is dat het recht van de schuldenaar om over zijn eigendom te beschikken, wordt beperkt.

Tenuitvoerlegging die wordt uitgevoerd op onroerende en roerende goederen resulteert in de verkoop van deze goederen en de betaling van de verschuldigde bedragen aan de schuldeiser.

Wanneer de tenuitvoerlegging wordt uitgevoerd ten aanzien van de geldelijke activa van een schuldenaar, worden deze activa in beslag genomen en voor het verschuldigde bedrag overgedragen aan de schuldeiser.

4.3 Welke geldigheid hebben deze maatregelen?

De stappen in de tenuitvoerleggingsprocedure worden uitgevoerd tot het einde van de tenuitvoerleggingsprocedure, die eindigt zodra de schuldeiser volledig is betaald of de motie voor tenuitvoerlegging heeft ingetrokken.

5 Is er een mogelijkheid tot beroep tegen de beslissing om een dergelijke maatregel toe te staan?

De schuldenaar heeft het recht om:

- in beroep te gaan tegen de gerechtelijke beslissing inzake de tenuitvoerlegging op basis van een executoriale titel; of
- bezwaar maken tegen de beslissing van de notaris op basis van een authentieke akte.

Een tijdig en geoorloofd beroep tegen een gerechtelijke beslissing inzake de tenuitvoerlegging op basis van een executoriale titel vertraagt de uitvoering van de tenuitvoerlegging niet.

Een tijdig en geoorloofd bezwaar tegen de beslissing van een notaris op basis van een authentieke akte (die bij de notaris moet worden ingediend, maar waarover wordt beslist door een rechtbank) wordt in feite een gewone gerechtelijke procedure waarin de partijen (schuldeiser, nu eiser, en schuldenaar, nu verweerder) elk hun zaak moeten bewijzen om de zaak te winnen. Als aan de voorwaarden van de wet op de gedwongen tenuitvoerlegging wordt voldaan, heeft de schuldenaar het recht om de tenuitvoerlegging uit te stellen.

6 Zijn er beperkingen aan tenuitvoerlegging, in het bijzonder wat bescherming van de schuldenaar of termijnen betreft?

De rechtbank beveelt de tenuitvoerlegging met de middelen en met inachtneming van de elementen die in de motie voor tenuitvoerlegging zijn neergelegd. Als er verschillende middelen van tenuitvoerlegging of verschillende elementen waarvoor de tenuitvoerlegging moet worden uitgevoerd, beschikbaar zijn, zal de rechtbank, op verzoek van de schuldenaar, de tenuitvoerlegging beperken tot alleen die middelen of elementen die nodig zijn voor de vereffening van de schuldvordering.

Een van de basisprincipes van tenuitvoerleggingsprocedures is dat de rechtbank die de tenuitvoerleggings- en veiligheidsprocedure voert, de waardigheid van de schuldenaar moet beschermen door ervoor te zorgen dat de

nadelige gevolgen van de tenuitvoerlegging voor de schuldenaar tot een minimum blijven beperkt.

De schuldenaar bescherming bieden betekent dat tijdens de tenuitvoerleggingsprocedure geen gebruik wordt gemaakt of dat het gebruik wordt beperkt van middelen en elementen die dienen voor de gedwongen vereffening van de schuldvordering van de schuldeiser, en dat de schuldenaar specifieke procedurele en materiële waarborgen worden geboden tijdens en in verband met de tenuitvoerleggingsprocedure. Deze bescherming komt tot uiting in de toepassing van het legaliteitsbeginsel bij het vaststellen van de voorwaarden voor de toelaatbaarheid van de tenuitvoerlegging, het bepalen van het voorwerp van en de middelen voor de tenuitvoerlegging, en met betrekking tot de procedure die moet worden gevoerd met het oog op de gedwongen vereffening van de schuldvordering van de schuldeiser.

Met betrekking tot tenuitvoerlegging in verband met onroerende goederen worden in artikel 91 van de wet op de gedwongen tenuitvoerlegging de soorten goederen genoemd die niet het voorwerp van tenuitvoerlegging kunnen zijn.

Met betrekking tot tenuitvoerlegging in verband met roerende goederen worden in artikel 135 van de wet op de gedwongen tenuitvoerlegging de soorten goederen genoemd die niet het voorwerp van tenuitvoerlegging kunnen zijn.

Met betrekking tot tenuitvoerlegging in verband met financiële middelen zijn in artikel 173 van de wet op de gedwongen tenuitvoerlegging maximumbedragen vastgesteld en worden in artikel 172 de soorten inkomsten opgesomd die niet het voorwerp van tenuitvoerlegging kunnen zijn.

Artikel 212 van de wet op de gedwongen tenuitvoerlegging bevat specifieke regels die van toepassing zijn op de tenuitvoerlegging in verband met de financiële middelen die ofwel zijn vrijgesteld van tenuitvoerlegging of waarvoor beperkingen op de tenuitvoerlegging gelden. De artikelen 241 en 242 van de wet op de gedwongen tenuitvoerlegging bevatten specifieke regels inzake vrijstellingen en beperkingen op de tenuitvoerlegging die van toepassing zijn op de activa van rechtspersonen.

Artikel 75 van de wet op de gedwongen tenuitvoerlegging voorziet in de bescherming van schuldenaars die natuurlijke personen zijn in geval van tenuitvoerlegging met betrekking tot hun financiële middelen. Artikel 76 van de wet op de gedwongen tenuitvoerlegging voorziet in de bescherming van de activiteiten van rechtspersonen.

De bepalingen van de wet op de gedwongen tenuitvoerlegging die beperkingen opleggen aan de tenuitvoerlegging of die bepaalde elementen vrijstellen van tenuitvoerlegging, zijn de bepalingen die de schuldenaar beschermen in een tenuitvoerleggingsprocedure.

Deze webpagina maakt deel uit van de website [Uw Europa](#).

Al uw [feedback](#) over de verstrekte informatie is welkom.

■ Laatste update: 04/02/2025

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.